

OTILIA CAZIMIR

Baba Iarna intră-n sat

*ilustrată de
Valentin Tănase*

Editura HERRA

SUMAR

PENTRU CEI MAI MITITEI.....	5
Ninge.....	7
Baba Dochia.....	8
Scrisoare.....	10
Uite, vine Moș-Crăciun!.....	12
La drum.....	14
Mâșișorii.....	15
A-nflorit o păpădie.....	16
Țânțarul și avionul.....	17
De pe-o „Bună dimineată”.....	18
Pentru tine, primăvară.....	20
Gospodina.....	21
Puișorul cafeniu.....	22
Un cămin cu păsărele.....	23
Greu la deal și greu la vale.....	25
Hultanul.....	26
Un mieluț cu zurgălăi.....	27
Călărețul.....	28
Cântecul pițigoiiului.....	29
PENTRU-O FATĂ MITITICĂ.....	30
Ca să adoarmă.....	31
Vine Ene pe la gene.....	32
Pentru ce să-ți fie frică?.....	33

ȘASE CÂNTECE PE MOTIVE POPULARE RUSE.34	
Trei rătuște.....	35
Moș-Andrușca.....	36
Motănaș-motănel.....	37
Vulpea cizmăriță.....	38
Alb iepuraș.....	39
Cântec de leagăn.....	40
GHICI! GHICI! GHICI!.....	42
Cum o cheamă?.....	43
Zi-i pe nume.....	43
Cine nu-l cunoaște?.....	44
Cine-i oare?.....	44
Ce să fie?.....	45
PENTRU CEI MAI MĂRICEL.....	46
Rața sfădăușă.....	47
Cucurigu! Cotcodac!.....	49
La arat!.....	51
Cârțița și tractorul.....	52
Ciocârlanul.....	54
Lăstunul.....	56
O poveste c-un dulău.....	57
DOUĂ FETE DIN VECINI.....	60
În poiană.....	60
Popasul.....	61
Cumătra vulpe.....	62
Unde-s mulți, puterea crește.....	63

Un pisoi de porțelan stă de vorbă c-un motan....	64
La iepuri.....	66
Promoroaca.....	68
Doi voinici.....	70
Baba iarna intră-n sat.....	72

JUCĂRII.....	76
Bunica.....	77
Datoria fetelor.....	78
Gospodina.....	80
Fetița alintată.....	83
Harnica!.....	84
Ariciul-Împărat.....	87

PENTRU CEI MAI MITITEI

NINGE!

Ssst!... Măicuța gerului,
Cu mânuța înghețată,
Bate-n poarta cerului
Și întreabă supărată:

— Unde-s stelele de sus?

— Iaca, nu-s!

Vântul rău le-a scuturat
Și le-mprăștie prin sat.

Uite una: s-a desprins
Dintr-o margine de nor
Și coboară-ncetișor...

— Oare-a nins?

E un fulg și-i cel dintâi
Și aduce-n vânt ninsoare,
Drumuri albe peste văi,
Râs curat în ochii tăi,

Sănioare,

Zurgălăi...

BABA DOCHIA

Toată noaptea au lătrat
Câinii de la jitărie,
De gândeai că-i lupu-n sat.
Ce să fie?
Ce să fie?...

Ia, o babă cu cojoc
A mas noaptea, fără foc,
În desiș uscat de soc!

Acum vine pe-ndelete —
Că i-e drumul fără grabă —
Și drept singură podoabă
Are-n plete
Un scaiete.

Și de sus, dintr-un ponor,
Poartă fetelor solie,
Că le-aduce mărtișor
Un bănuț de păpădie!

Moș-Crăciun, toți îmi spun
Că ești darnic și ești bun.

Eu îți scriu de mai-nainte
Că-s un băiețel cuminte,

Și-ți mai scriu, așa, să știi,
Că eu nu-ți cer jucării,
Cum ți-ar cere alți copii –
Însă nu m-aș supăra
Dacă tot mi-ai da ceva!

Dacă vrei, dă-mi o plăcuță,
Că mi-am spart-o pe cea veche,
Adă, pentru pisicuță,
Motocel roș la ureche.

Lui bunicu – o lulea –
C-a pierdut-o, sărăcuțu'...
Poate-aduci vreun os lui Cuțu?
Poate ai vreo acadea?
Lui Dănuț cel mititel,
Care plânge-n copăiță,
Să-i aduci un covrigel...
Noapte bună!

Niculiță

UITE, VINE MOȘ CRĂCIUN!

Prin nămeți, în fapt de seară,
A plecat către oraș
Moș bătrân c-un iepuraș
Înhămat la sănioară.

Drumurile-s troienite,
Noaptea vine, gerul crește...
Cu urechile ciulite
Iepurașul se grăbește.
Uite-o casă colo-n vale,
Cu ferestre luminate.
Moșul s-a oprit din cale,
Cu toiagu-n poartă bate:

— Bună seara, bună seara!
Iaca, vin cu sănioara
Și cu daruri proaspete.
Bucuroși de oaspete?
— Bucuroși,
Bucuroși,
Strigă glasuri de copii.
Moșule, de unde vii?

— Iaca, vin din moși-strămoși,
Încărcat cu jucării!

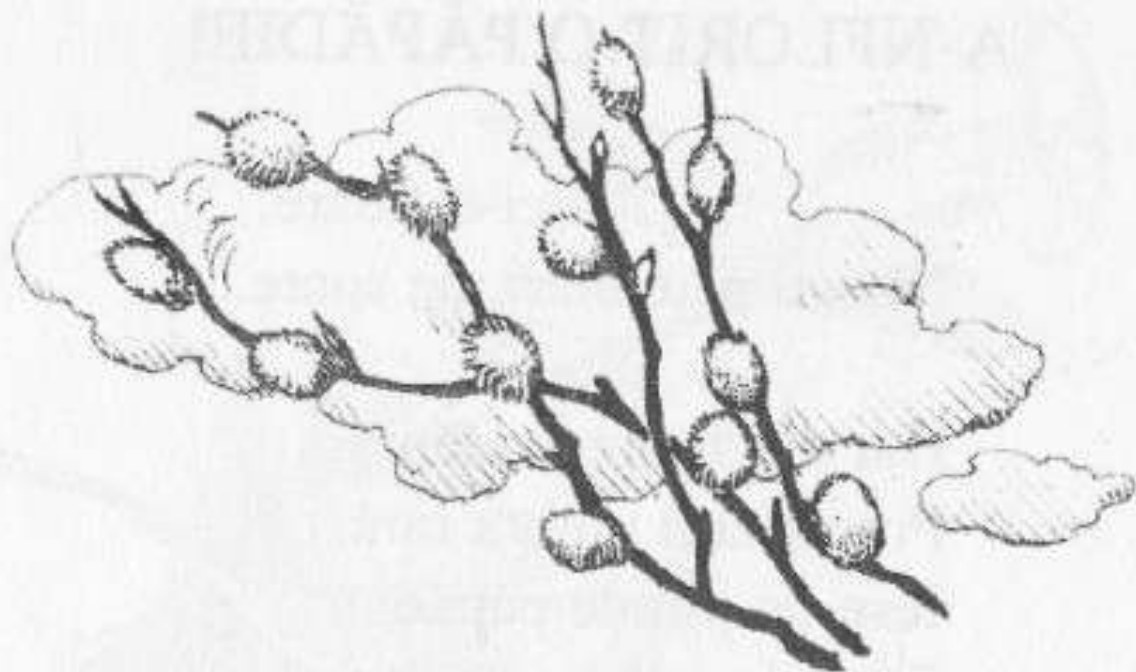
...Noapte rece și albastră.
Ies copiii la fereastră,
Să se uite cum coboară,
Prin troianul uriaș,
Moș-bătrân c-un iepuraș
Înhămat la sănioară...

Moș-Crăciun, la urcuș,
S-a pornit cu sacu-n spate.
Drumu-i rău, și-i lunecuș,
Și moșneagul nu mai poate.

Lung se uită îndărăt,
Scuturându-și barba rară,
De omăt,
Și oftează sub povară:

— Greu tătucă, greu de tine!
Iaca, stau și mă socot
Dacă nu cumva-i mai bine
Să mă mut mai cătră vară,
Că-s bătrân și nu mai pot!...

MÂȚIȘORII

A ieșit răchita-n drum.
Ce-o mai fi și asta oare,
Că-i din cap până-n picioare
Numai motocei de scrum?...

Cu mlădițele plecate,
Stă pe loc și se socoate:
S-ar întoarce – nu mai poate,
S-ar ascunde –
N-are unde!

I-e rușine de copii,
Că din muguri aurii
I-au ieșit, în loc de flori...
Mâțișori!